

indfri forventningerne i sengen og over ikke at leve op til billedet af det evigt virile handyr, der i tide og utide forsøger at vælte sin kvinde omkuld.

Selvfølgelig er rollerne her kraftigt generaliseret. I de fleste velfungerende parforhold kan kvinderne også tage initiativ til sex – men der er ikke mange kvinders selvtillid, der kan holde til permanent at have rollen som forførereren og jægeren.

Når hun begynder at mærke, at mandens interesse er aftagende, vil hun formentlig forsøge de gængse virkemidler: lækker undertøj, slankekur, romantiske middage osv. Men hvis hendes indsats i længden er forgæves, kan det meget vel gå den anden vej: Hun holder op med at gøre noget ud af sig selv og lader stå til, fordi hun ikke længere opfatter sig selv som et seksuelt tillokende individ. Umiddelbart kan hun også opleve, at sexlysten forsvinder i takt med nedturen. Men inderst inde nager savnet og længslen.

Der er også den oplagte mulighed, at hun søger opmærksomheden og bekræftelsen andre steder, og en forsømt kvinde vil til enhver tid kunne finde en elsker, der er parat til at indtage den tomme plads i dobbeltsengen. Selv om hun ikke selv har et ønske om at være utro eller bevidst søger en elsker, vil hun have sværere ved at modstå en charmeoffensiv fra en ihærdig kvindebedårer.

Ramt på kvindelighed og mandighed

Nu er det meget sjældent, at to parter i et forhold har den samme mængde lyst til sex.

Som regel er der en overvægt til den ene side, og i perioder kan det skifte til den anden. Det er først problematisk, når uligevægten medfører frustrationer og mislyde, der påvirker forholdet i negativ retning.

Gradvist aftager den fysiske berøring. Man afholder sig fra kys og kram – den ene part for ikke at vække falske forhåbninger og den anden for at undgå tilnærmelser, der kan opfattes som et seksuelt krav.

Derved forsvinder intimiteten og nærheden ud af parforholdet – og på længere sigt også samhørigheden og fortroligheden. I stedet er der grobund for konflikter, skænderier og dårlig atmosfære.

Her er mekanismen den samme uanset hvilken af parterne, der føler sig forsømt. Men når det er kvinden, der har mere lyst end manden, adskiller det sig ved, at der sjældent bliver talt om problemet. Begge parter dukker nakken, fordi emnet er så følsomt, og begge føler sig ramt på henholdsvis kvindeligheden og mandigheden.

Der skal tages hul på bylden

Der kan være mange årsager til, at det er kvinden i forholdet, der har den største seksuelle appetit. Mennesker er født med forskelligt seksuelt drive på samme måde, som vi fødes med forskellig appetit på andre ting i tilværelsen. Ofte sløres denne forskel i forelselsesperioden, hvor sexlysten hos

begge parter er næsten ubegrænset.

Uligheden vil måske først vise sig, når det bliver hverdag, og der er andre ting, der binder parret sammen. En så grundlæggende ulighed kan være svær at leve med på længere sigt, og man må ikke gøre sig for store forhåbninger om at opnå seksuelt match.

Er der tale om, at mandens grundlæggende sexlyst er dalet væsentligt i en længere periode, er der grund til at gøre noget ved problemet – også selv om han i første omgang afviser det. Det er dumt at slå det

En forsømt kvinde vil til enhver tid kunne finde en elsker, der er parat til at indtage den tomme plads i dobbeltsengen

hen og vente så længe, at den onde cirkel kommer i gang.

Et dårlig sexliv fylder langt mere end et godt, og det er meget lettere at løse problemerne, inden de ender i hårdknude.

Andre oplagte årsager kan være præstationsangst i forbindelse med dalende erektionsevne, svigtende selvtillid pga. mange afvisninger, sygdom, depression, medicin eller andre ting. Risikoen for, at det faktisk skyldes manglende tiltrækning eller utroskab, er selvfølgelig også til stede, men uanset hvilken årsag, der ligger til grund, er det vigtigt at få taget hul på bylden. ▶

